Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă:

Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă:

DOMNU TRANDAFIR

prelucrare după

MIHAIL SADOVEANU

DOMNU TRANDAFIR

prelucrare după

MIHAIL SADOVEANU

scenariul=prof. Viorica Soitu
metodist= prof. Elisabeta Vescu
redactor= Mariana Geamănu
desene= Maria Palade
montaj= Ana Maria Niță

scenariul=prof. Viorica Soitu
metodist= prof. Elisabeta Vescu
redactor= Mariana Geamănu
desene= Maria Palade
montaj= Ana Maria Niță

Mihail Sadoveanu, născut în anul 1880 la Pașcani, pe plaiuri moldovene, și-a închinat viața poporului, pe care l-a numit „părintele său literar".

Mihail Sadoveanu, născut în anul 1880 la Pașcani, pe plaiuri moldovene, și-a închinat viața poporului, pe care l-a numit „părintele său literar".

Iubirea pentru oamenii din popor i-a fost sădită in suflet din copilărie de către mama sa, Profira Ursachi, țărancă din Verșeni, care „povestea frumos ... lucruri de la noi, de la Moldova".

Iubirea pentru oamenii din popor i-a fost sădită in suflet din copilărie de către mama sa, Profira Ursachi, țărancă din Verșeni, care „povestea frumos ... lucruri de la noi, de la Moldova".

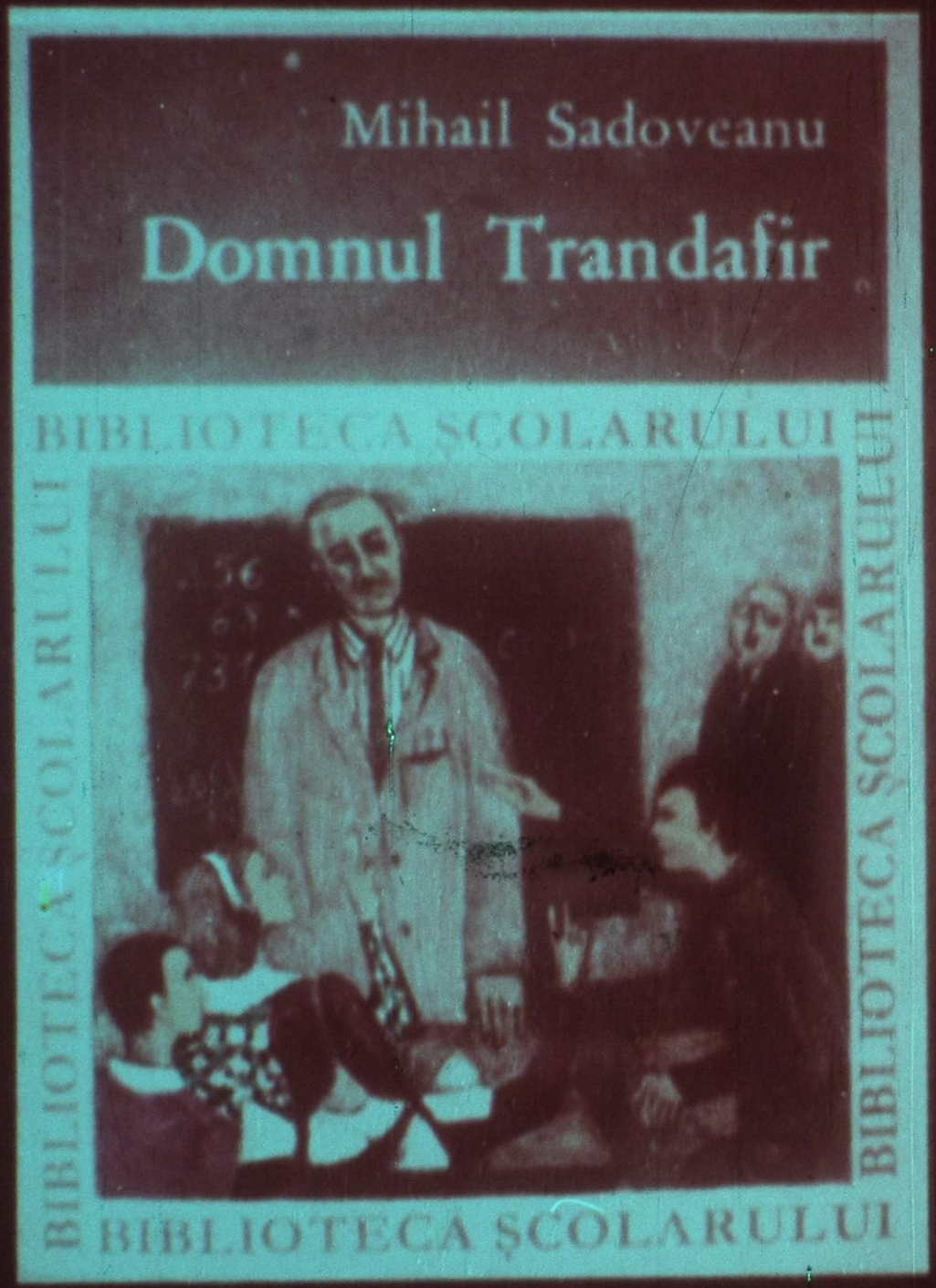

Povestirea „Domnu Trandafir“ exprimă recunoștința fostului elev Sadoveanu Mihail față de invățătorul său, Mihail Busuioc, de la Școala din Vatra-Pașcanilor.

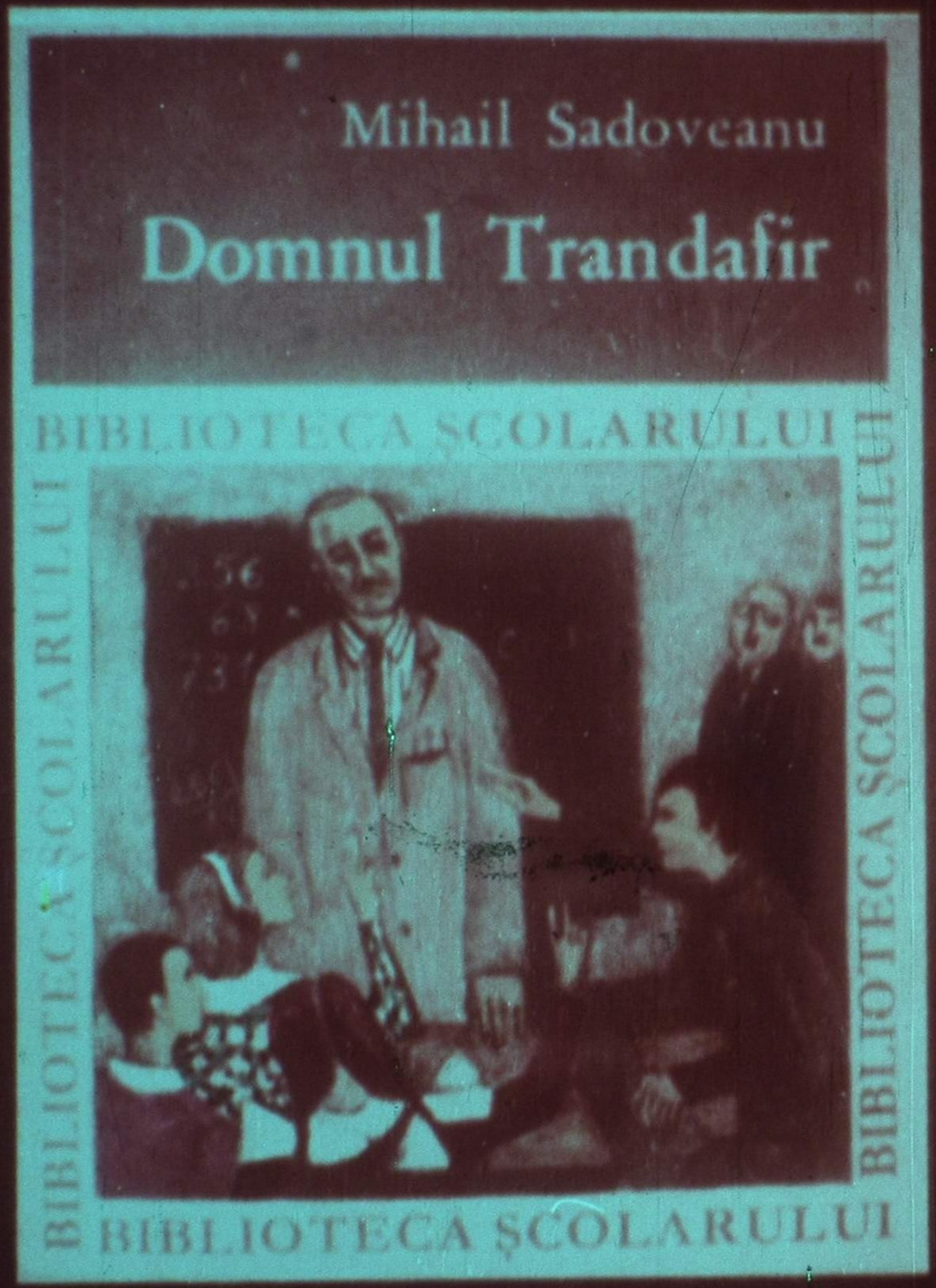

Povestirea „Domnu Trandafir“ exprimă recunoștința fostului elev Sadoveanu Mihail față de invățătorul său, Mihail Busuioc, de la Școala din Vatra-Pașcanilor.

„Azi, după ce am văzut iar mănăstirea Neamțului, ... după ce am văzut Cetatea ...

„Azi, după ce am văzut iar mănăstirea Neamțului, ... după ce am văzut Cetatea ...

...m-am suit de la un han intr-o birjă mare cît o corabie ...
...ș-am pornit-o spre tîrgușorul meu natal într-un sunet domol
de clopote dogite.

...m-am suit de la un han intr-o birjă mare cît o corabie ...
...ș-am pornit-o spre tîrgușorul meu natal într-un sunet domol
de clopote dogite.

Din cînd în cînd ne întîlneam cu băieţandri care-şi păşteau boulenii albi cu coarnele lucii. Şi parcă-mi venea să mă opresc, să-i întreb, să le spun o vorbă bună.

Din cînd în cînd ne întîlneam cu băieţandri care-şi păşteau boulenii albi cu coarnele lucii. Şi parcă-mi venea să mă opresc, să-i întreb, să le spun o vorbă bună.

Şi cu cît mă apropiam de locul unde m-am născut, cu atît se deşteptau amintirile copilăriei, vii şi luminoase, parcă răsăreau din împărăţia uitării prieteni pierduţi.

Şi cu cît mă apropiam de locul unde m-am născut, cu atît se deşteptau amintirile copilăriei, vii şi luminoase, parcă răsăreau din împărăţia uitării prieteni pierduţi.

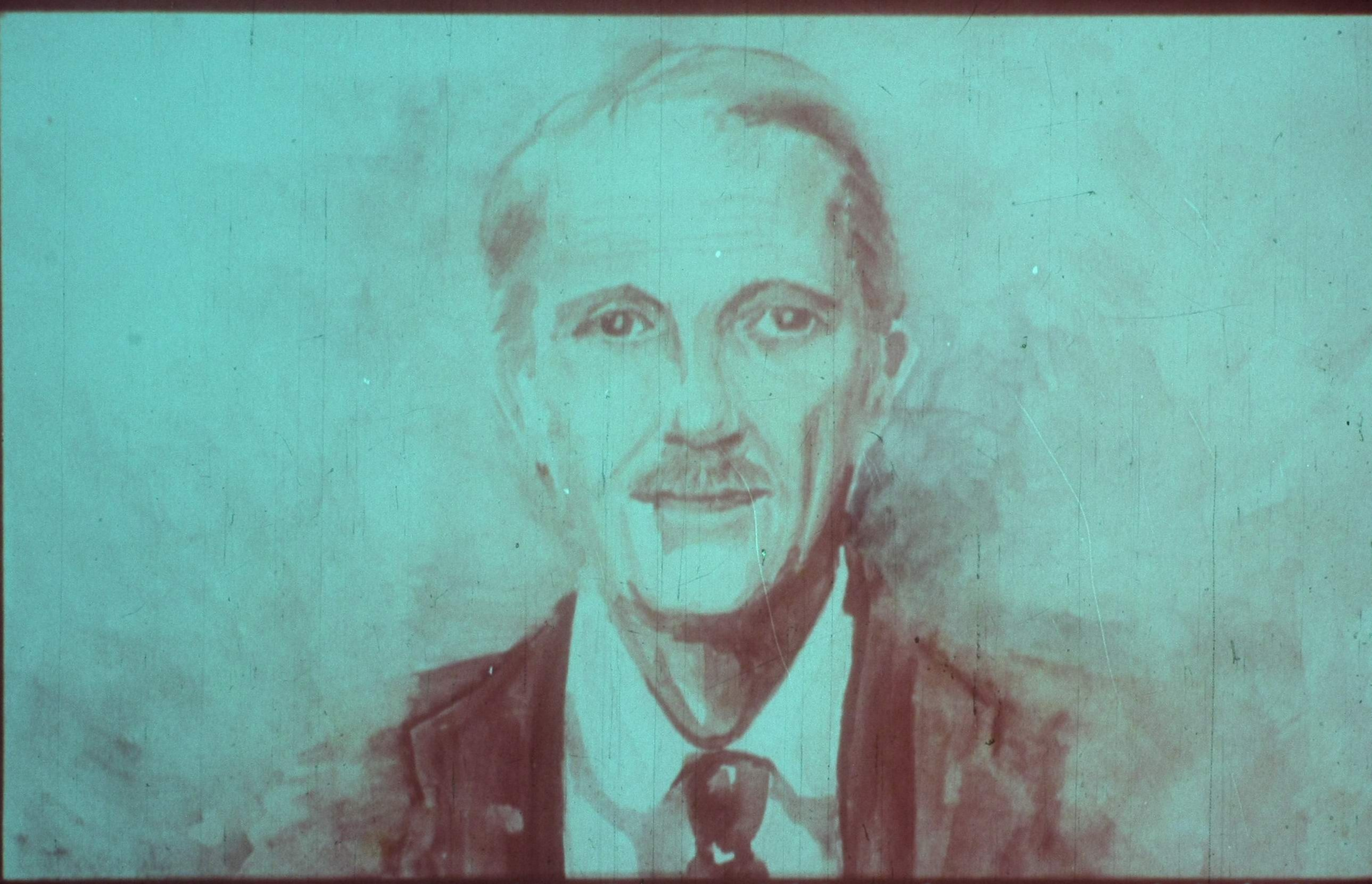

Şi dintr-o dată, dintre chipurile trecutului, unul rămase mai deslușit și-i zîmbii cu dragoste. Era Domnu, domnu Trandafir, învățătorul meu.

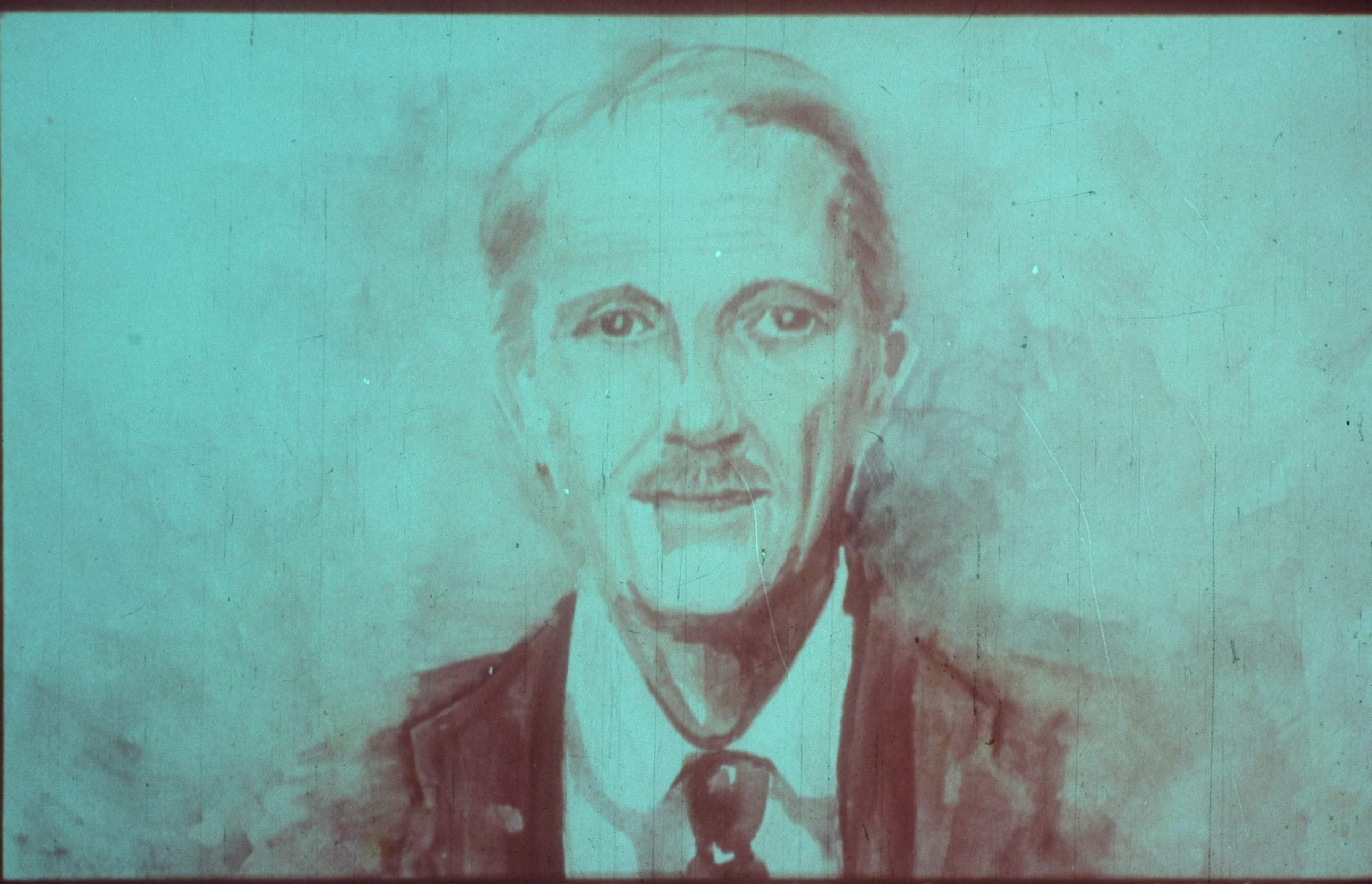

Şi dintr-o dată, dintre chipurile trecutului, unul rămase mai deslușit și-i zîmbii cu dragoste. Era Domnu, domnu Trandafir, învățătorul meu.

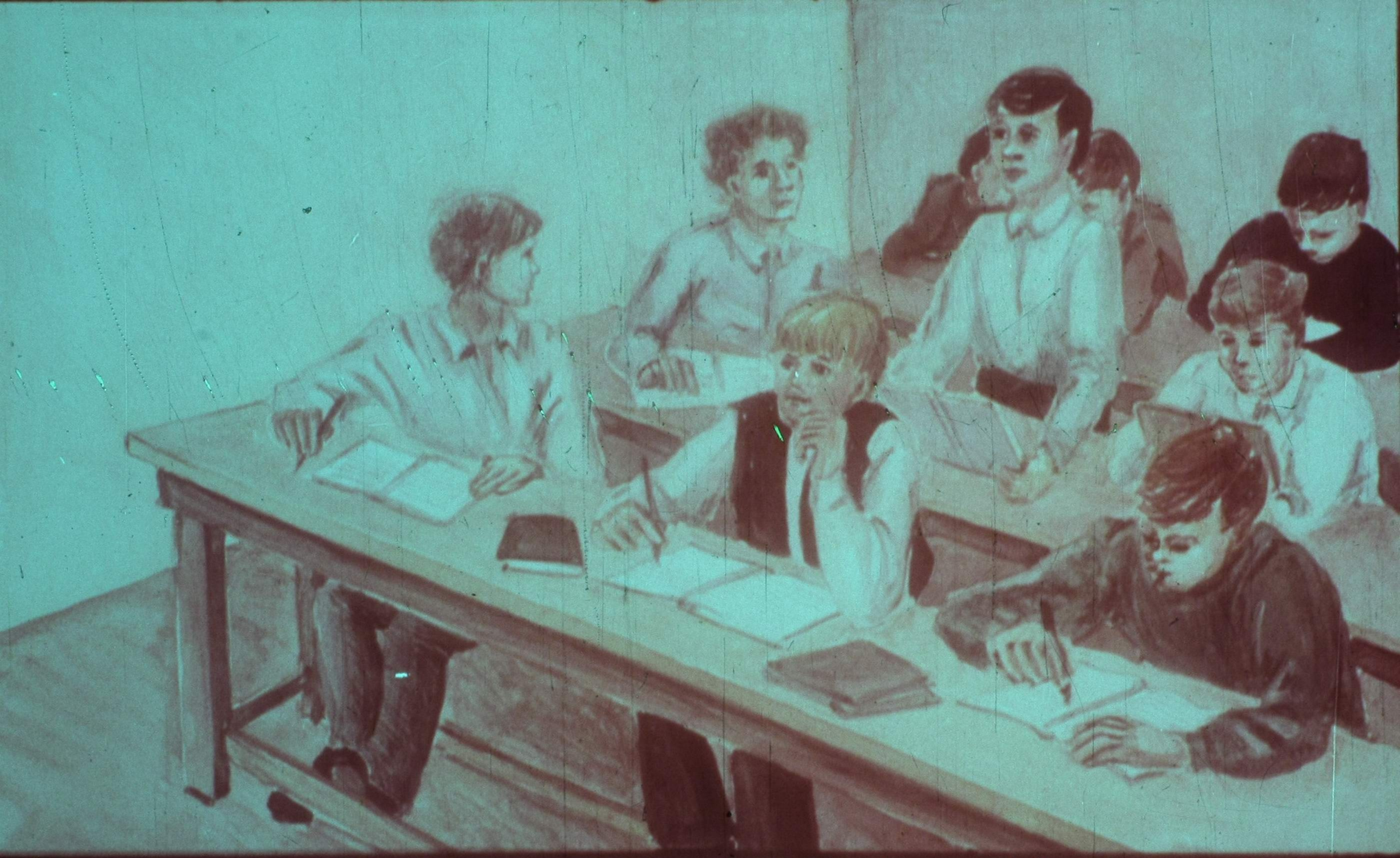

Toate patru clasele erau ingrămădite intr-o odaie lungă. Unora dintre băieţi le da teme, pe alţii îi asculta.

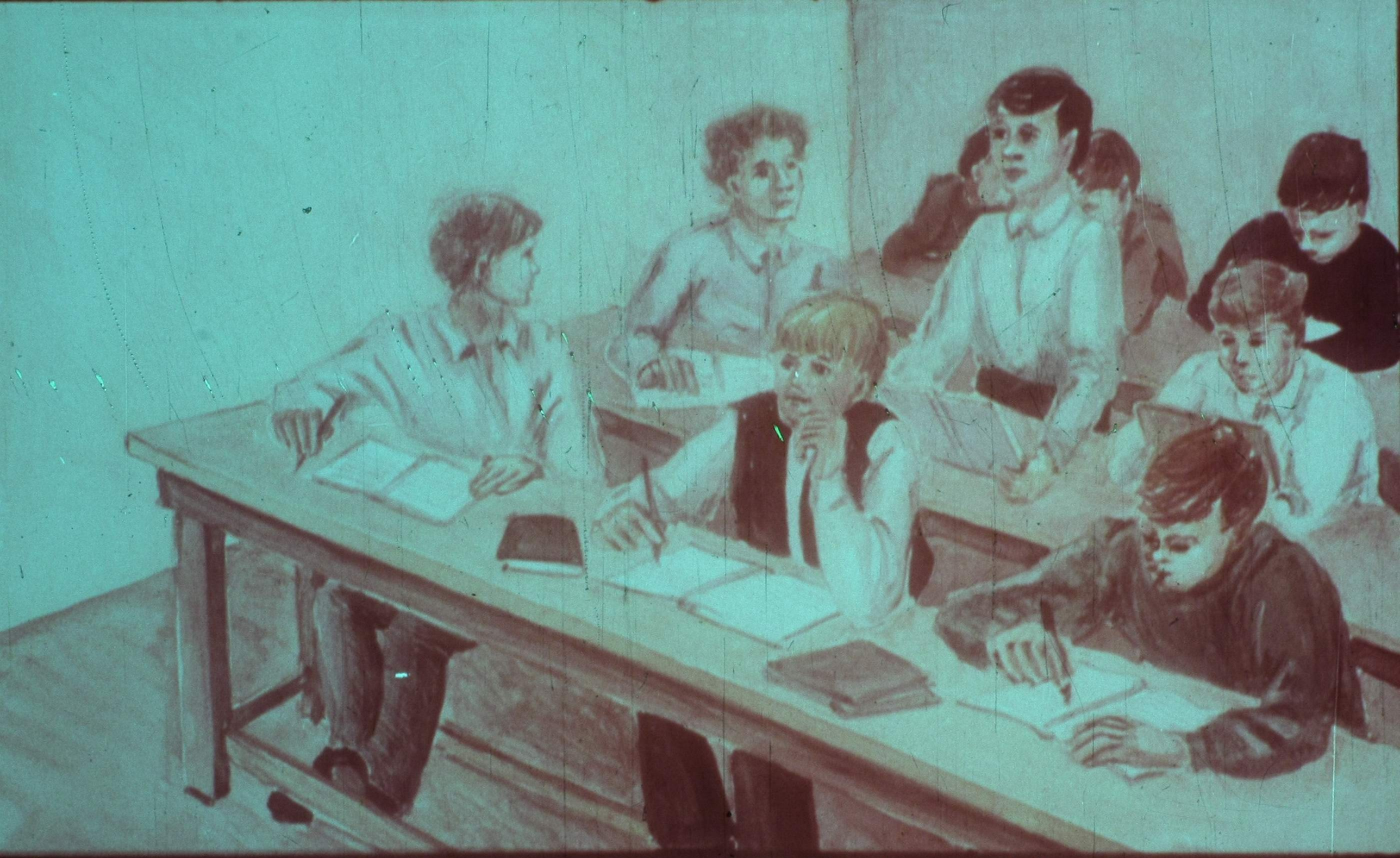

Toate patru clasele erau ingrămădite intr-o odaie lungă. Unora dintre băieţi le da teme, pe alţii îi asculta.

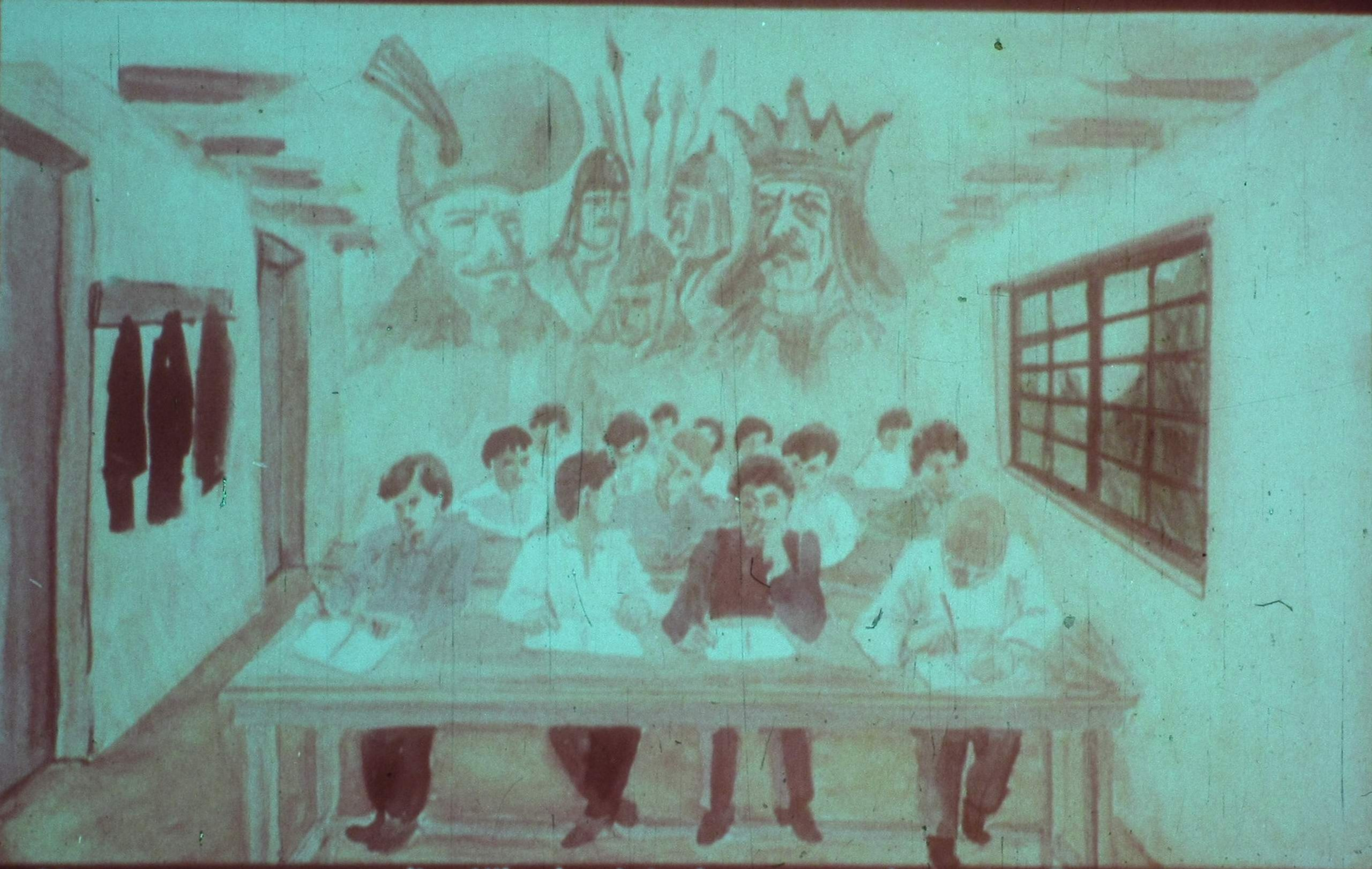

Mai cu seamă explicaţiile la istorie erau minunate. Pe sub tavanul scund al clasei treceau eroii altor vremuri cu cununile lor de neguri.

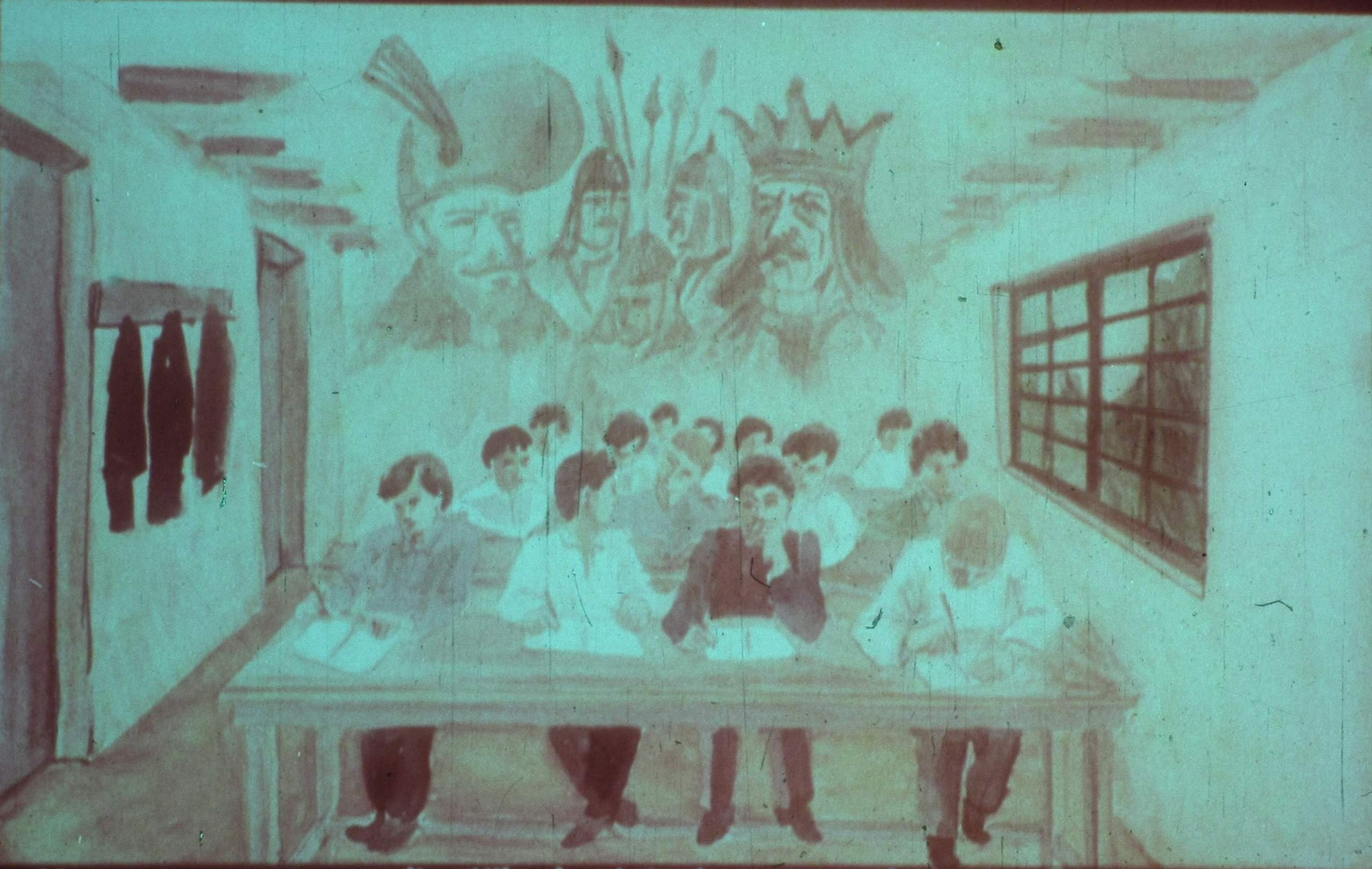

Mai cu seamă explicaţiile la istorie erau minunate. Pe sub tavanul scund al clasei treceau eroii altor vremuri cu cununile lor de neguri.

Într-o seară ne strînseserăm la şcoală, la împletit panere. Şedeam în cerdac la Domnu, şi unul spunea o poveste ... Domnu, în mijlocul nostru, ascultînd adierea îndepărtată a cavalului.

Într-o seară ne strînseserăm la şcoală, la împletit panere. Şedeam în cerdac la Domnu, şi unul spunea o poveste ... Domnu, în mijlocul nostru, ascultînd adierea îndepărtată a cavalului.

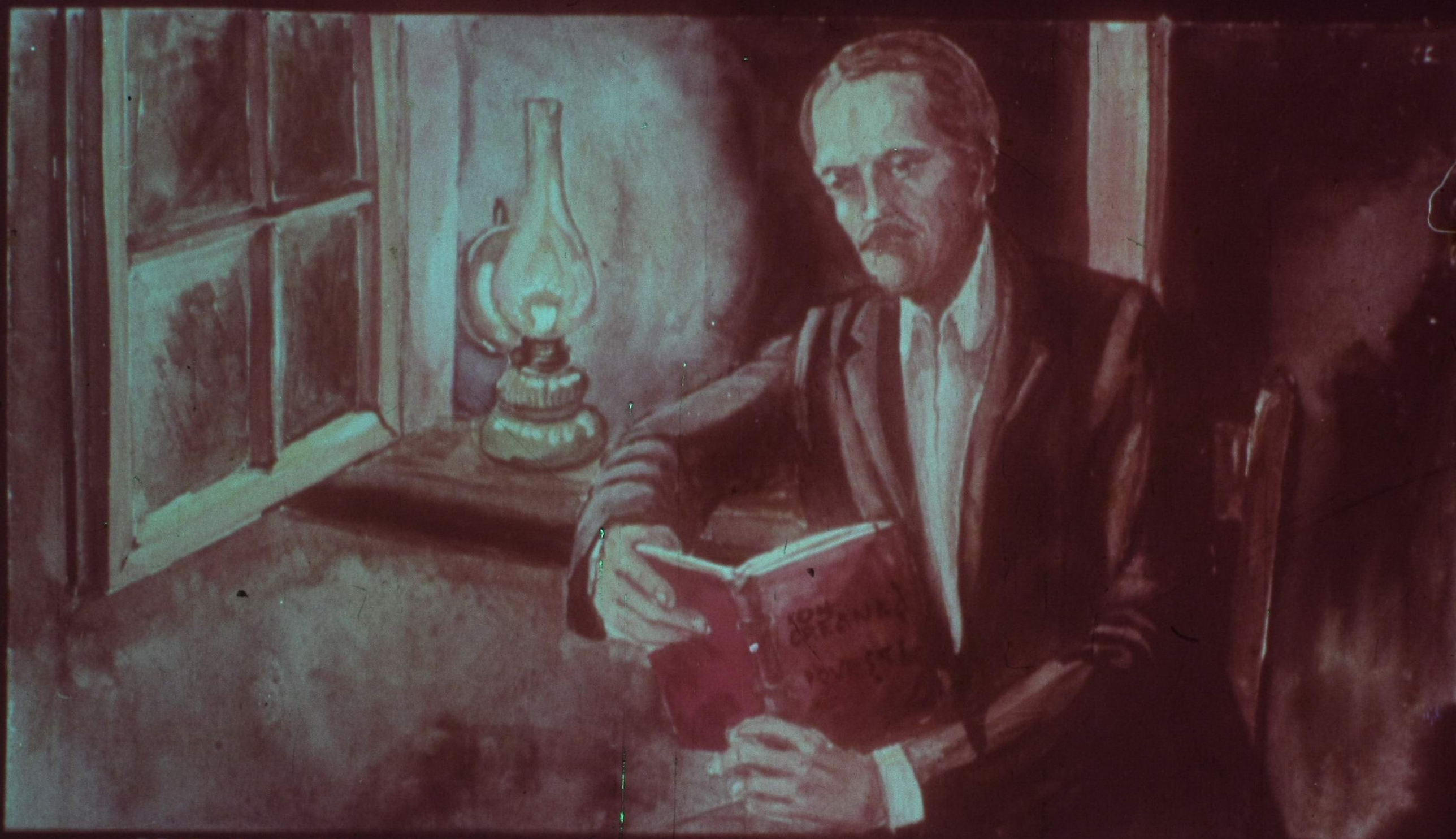

— Măi băieți, stați c-am să vă cetesc și eu o poveste ... Și a așezat în geam o lampă, și în lumina ei ne-a citit „Harap Alb“ al lui Moș Creangă.

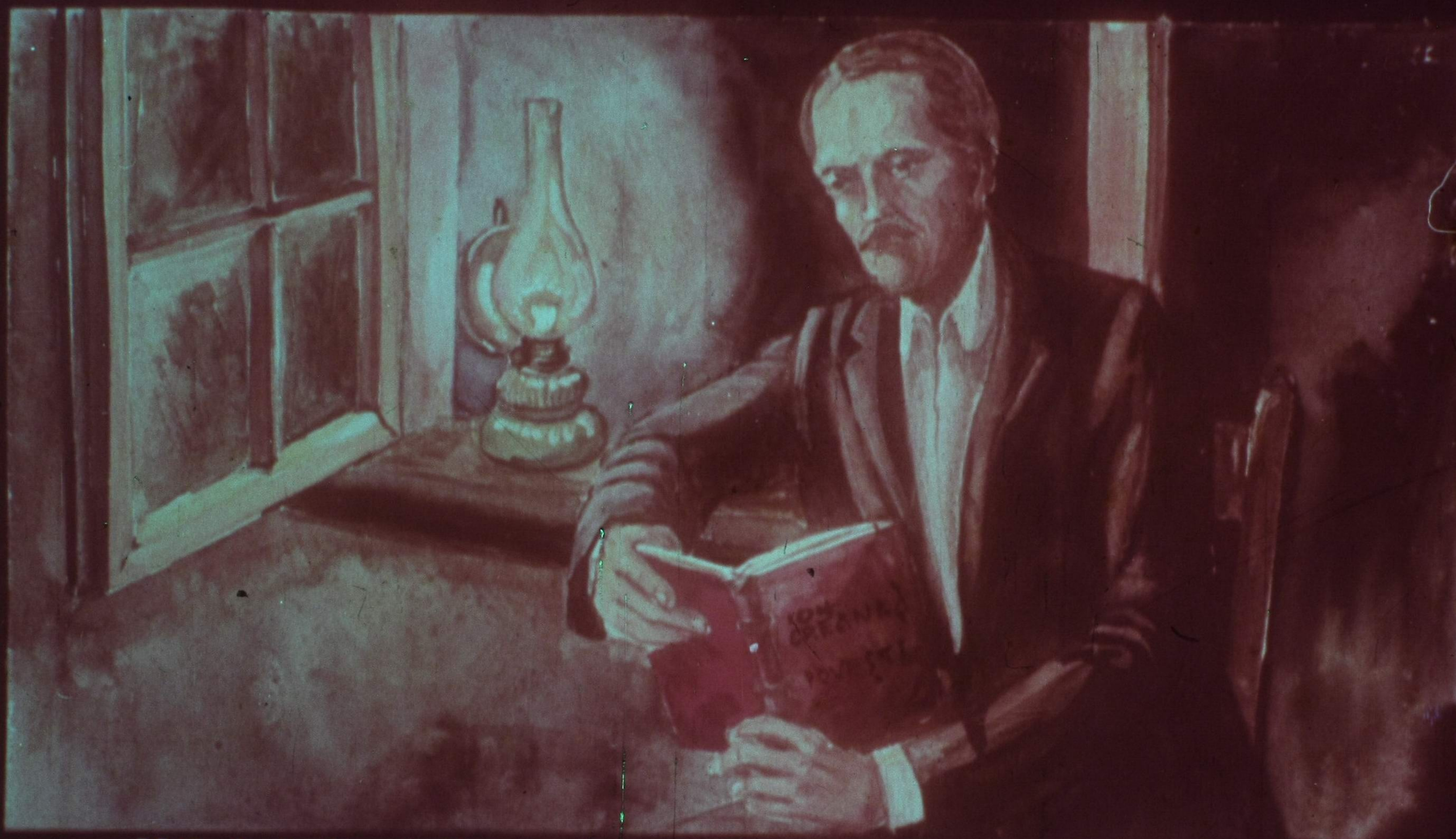

— Măi băieți, stați c-am să vă cetesc și eu o poveste ... Și a așezat în geam o lampă, și în lumina ei ne-a citit „Harap Alb“ al lui Moș Creangă.

Din ziua cînd m-am întors aici, în tîrgușorul nostru cel vechi, n-am stat o clipă ... Am văzut, la Siret, locul unde mă scăldam cu dracii de seama mea.

Din ziua cînd m-am întors aici, în tîrgușorul nostru cel vechi, n-am stat o clipă ... Am văzut, la Siret, locul unde mă scăldam cu dracii de seama mea.

Am văzut iarăși întinsele zăvoaie de sălcii cenușii, în care intram
cu grozava frică de bursuci.

Am văzut iarăși întinsele zăvoaie de sălcii cenușii, în care intram
cu grozava frică de bursuci.

Ş-am mai văzut, la marginea tîrgului, şurile dărăpănate, pline de poloboace, unde ne jucam de-a ascunsul, noaptea.

Ş-am mai văzut, la marginea tîrgului, şurile dărăpănate, pline de poloboace, unde ne jucam de-a ascunsul, noaptea.

Și cîte lucruri care m-au înfiorat și m-au bucurat ! Totuși nici unul nu m-a mișcat așa de mult ca locul — numai locul a rămas — unde era odată școala.

Și cîte lucruri care m-au înfiorat și m-au bucurat ! Totuși nici unul nu m-a mișcat așa de mult ca locul — numai locul a rămas — unde era odată școala.

Acolo am intrat în freamătul de copii cu teamă și cu bucurie în
întîia dimineață, cînd m-a adus tata de mînă,...

Acolo am intrat în freamătul de copii cu teamă și cu bucurie în
întîia dimineață, cînd m-a adus tata de mînă,...

... acolo era un păr care făcea pere aşa de bune, din care Domnu ne dăruia de gustare cîte două la inceputul fiecărei vacanţe,...

... acolo era un păr care făcea pere aşa de bune, din care Domnu ne dăruia de gustare cîte două la inceputul fiecărei vacanţe,...

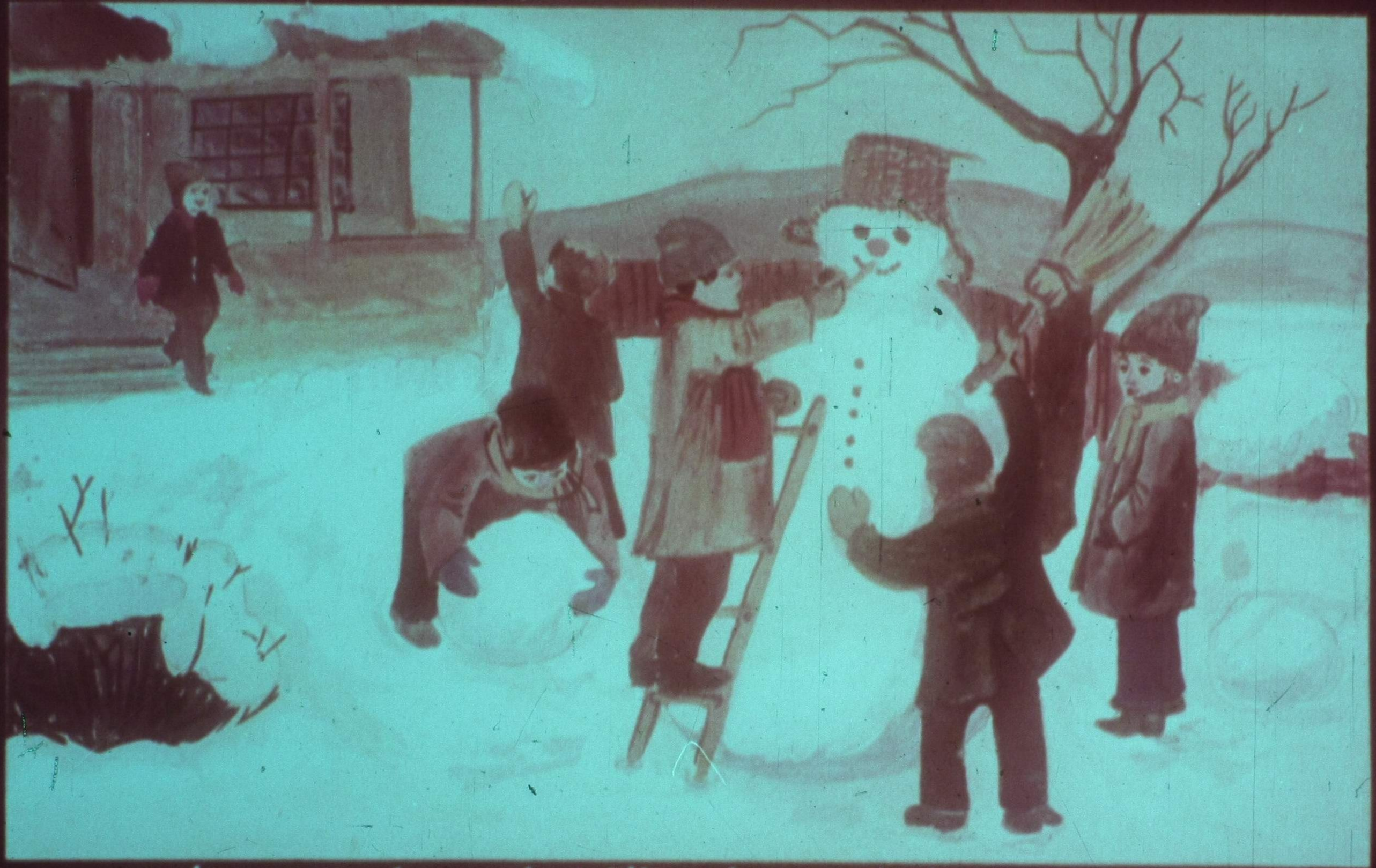

... acolo era curtea unde înălţam iarna uriaşi de zăpadă, la capul cărora ne suiam cu scara, să le punem pipe în gură şi cărbuni în locul ochilor.

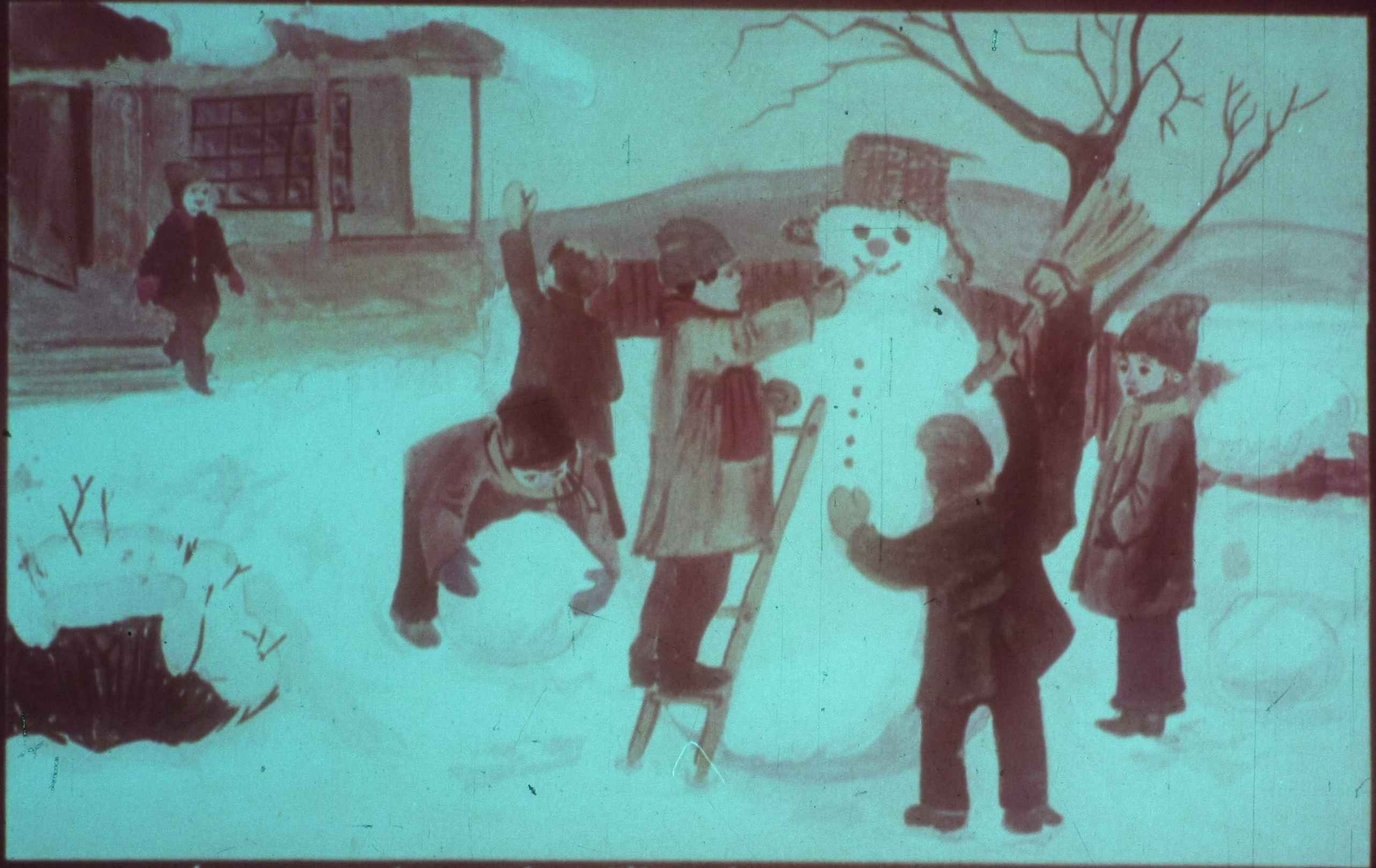

... acolo era curtea unde înălţam iarna uriaşi de zăpadă, la capul cărora ne suiam cu scara, să le punem pipe în gură şi cărbuni în locul ochilor.

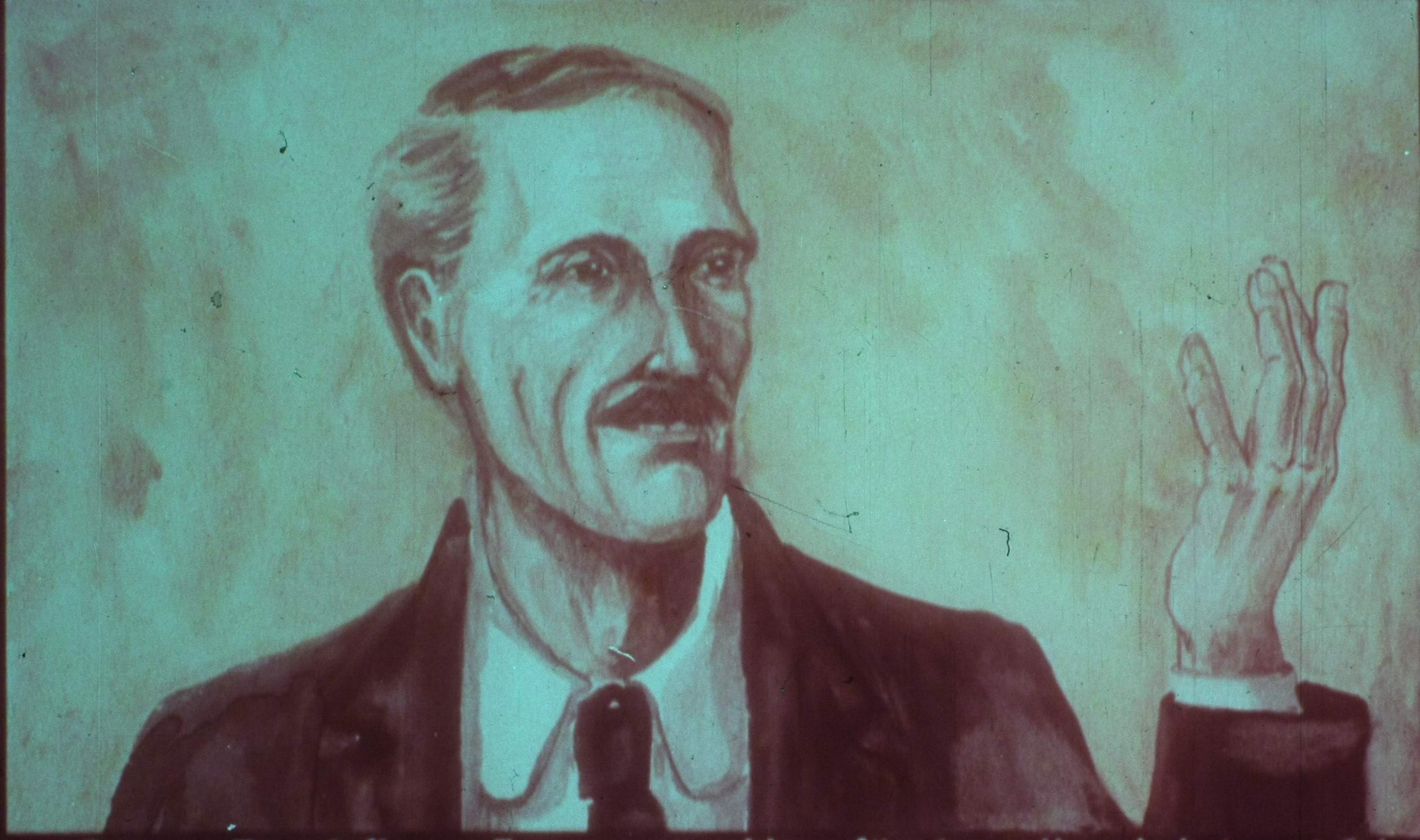

Domnu Trandafir ... Era un om bine făcut, puţin chel in virful capului, cu ochi foarte blajini.
Cînd zîmbea, se arătau sub mustaţa tunsă scurt nişte dinţi lungi, cu strungă mare la mijloc.

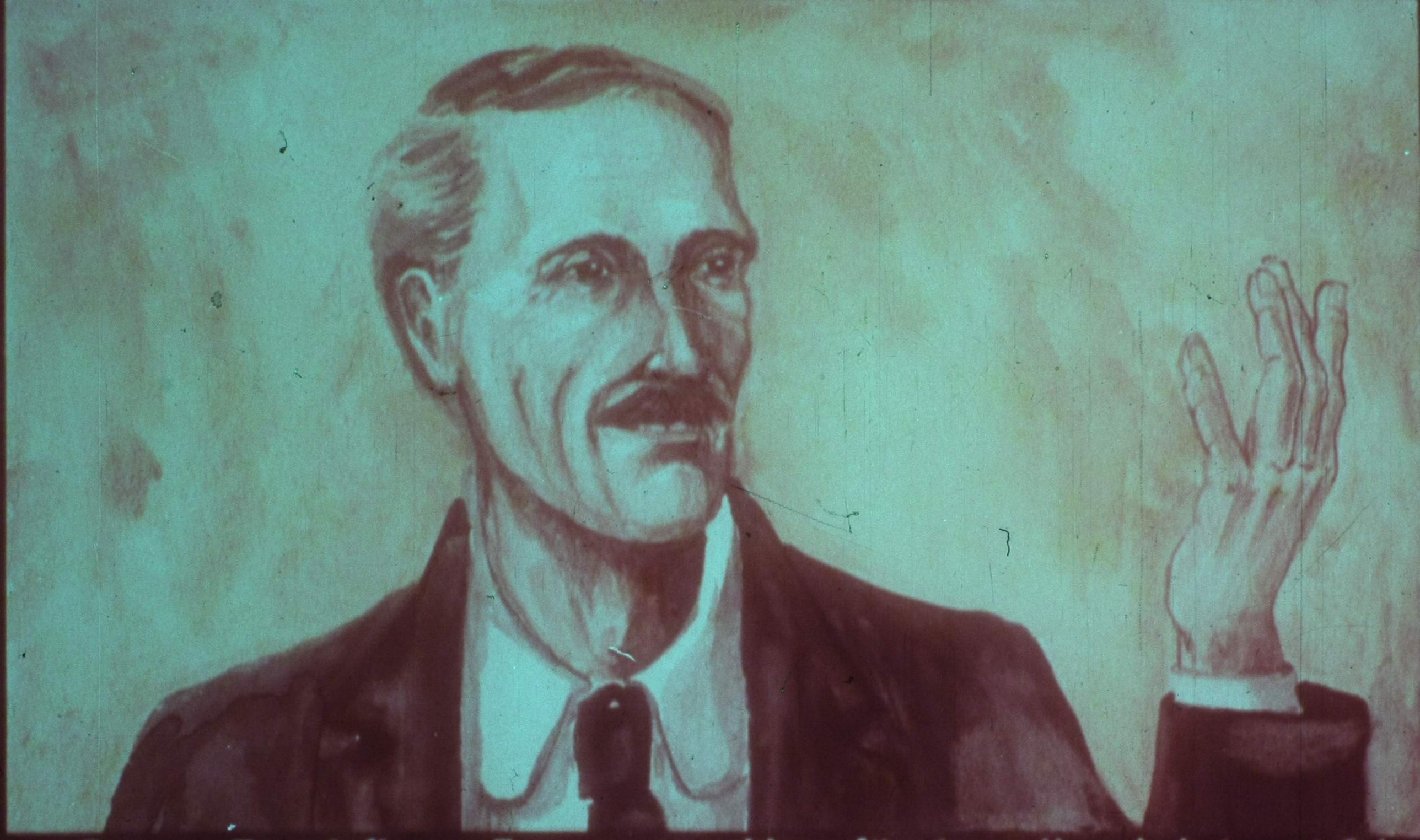

Domnu Trandafir ... Era un om bine făcut, puţin chel in virful capului, cu ochi foarte blajini.
Cînd zîmbea, se arătau sub mustaţa tunsă scurt nişte dinţi lungi, cu strungă mare la mijloc.

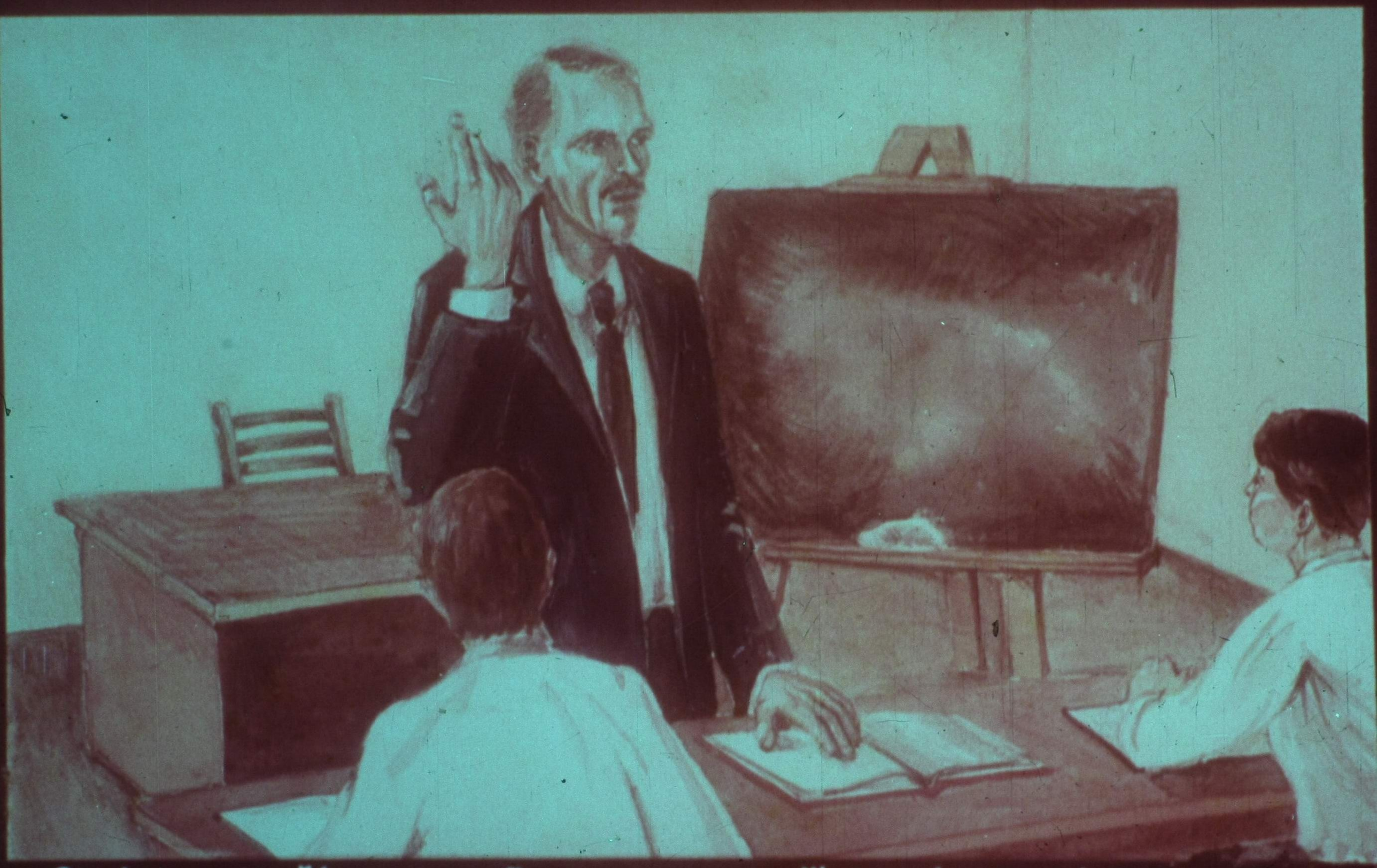

Cînd ne învăța cum să spunem poeziile eroice, vorbea tare și înălța în sus brațul drept.

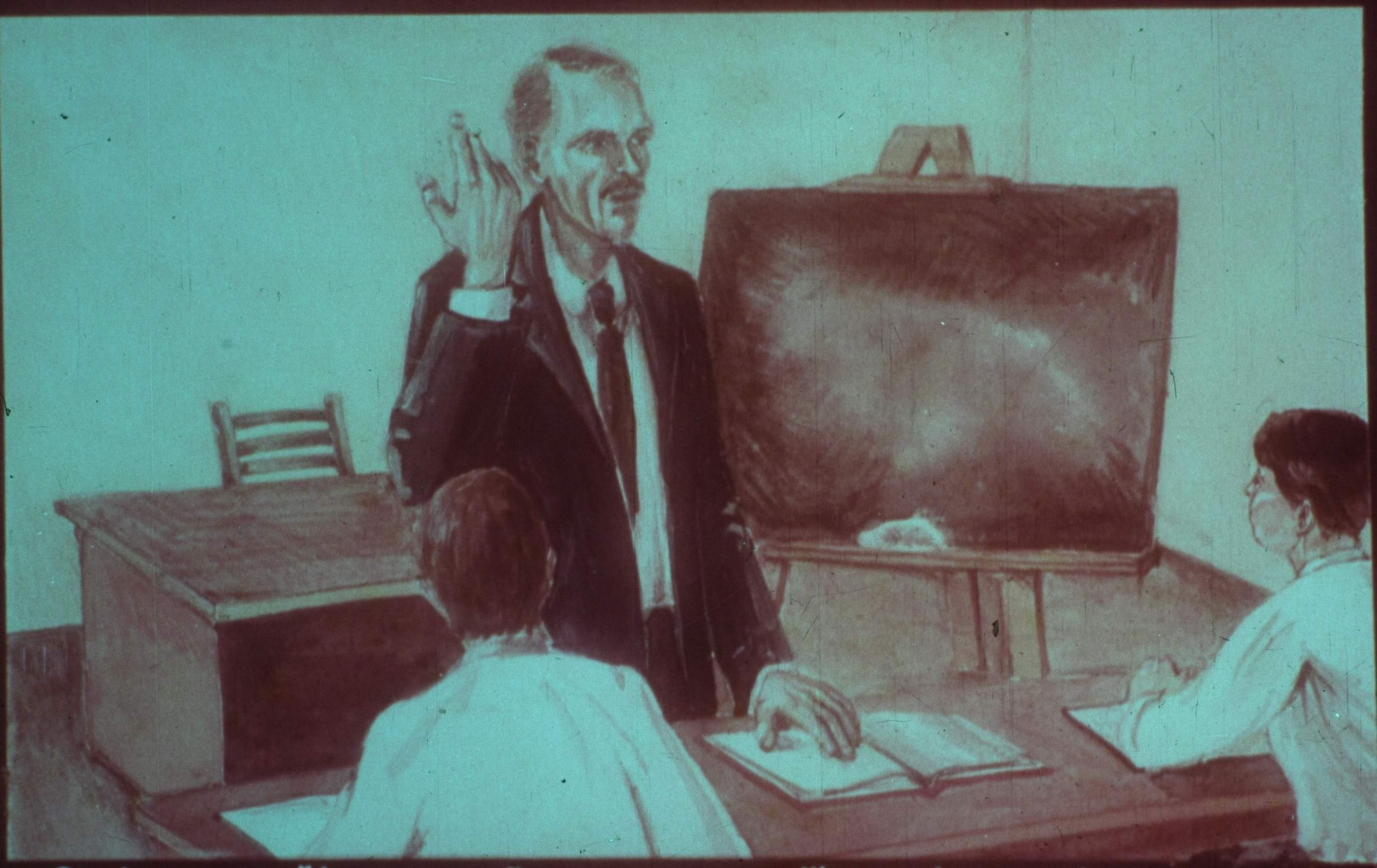

Cînd ne învăța cum să spunem poeziile eroice, vorbea tare și înălța în sus brațul drept.

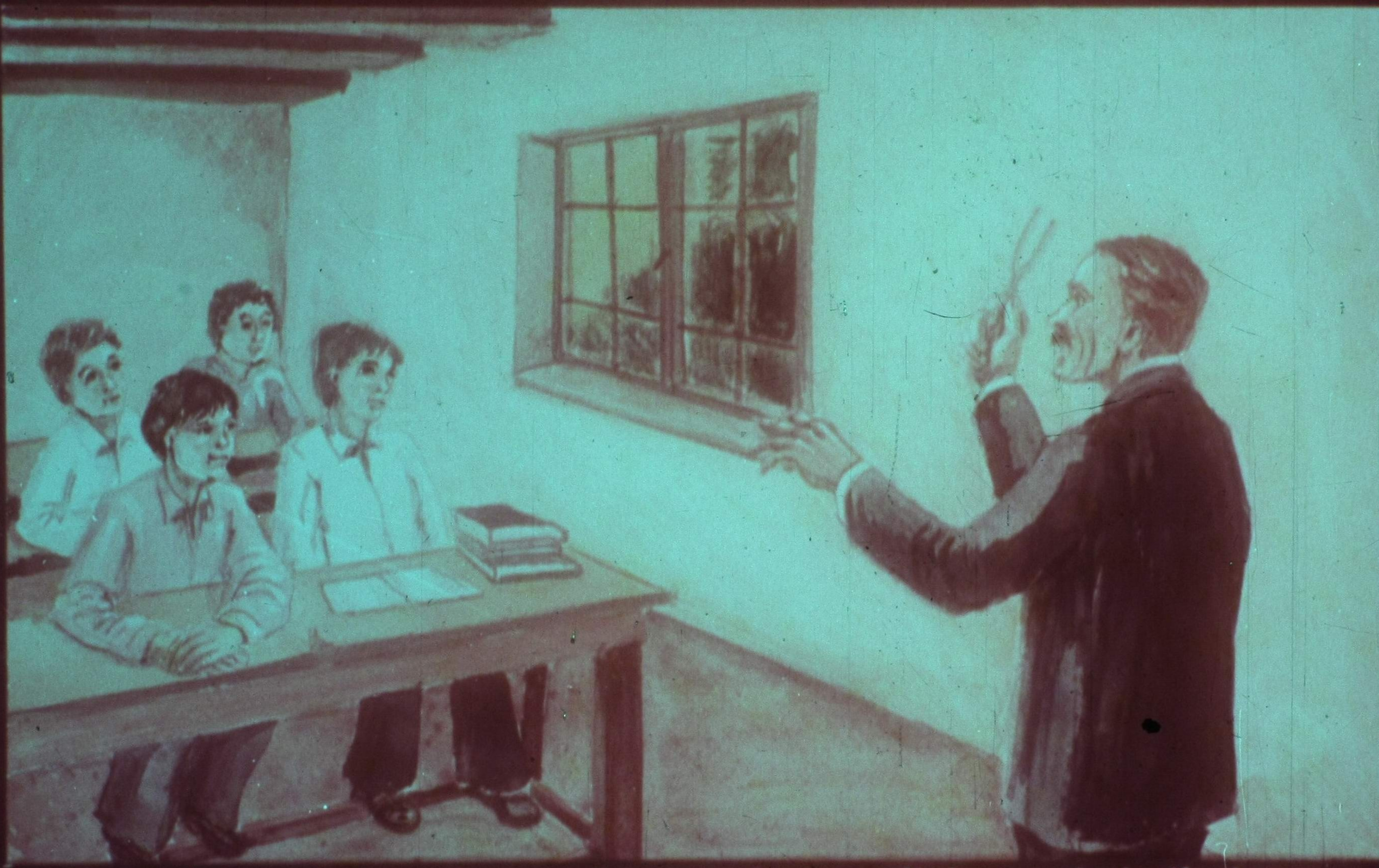

Cînd cîntam în cor lovea diapazonul de colţul catedrei, îl ducea repede la urechea dreaptă, şi ... dădea uşor tonul: laaaa!

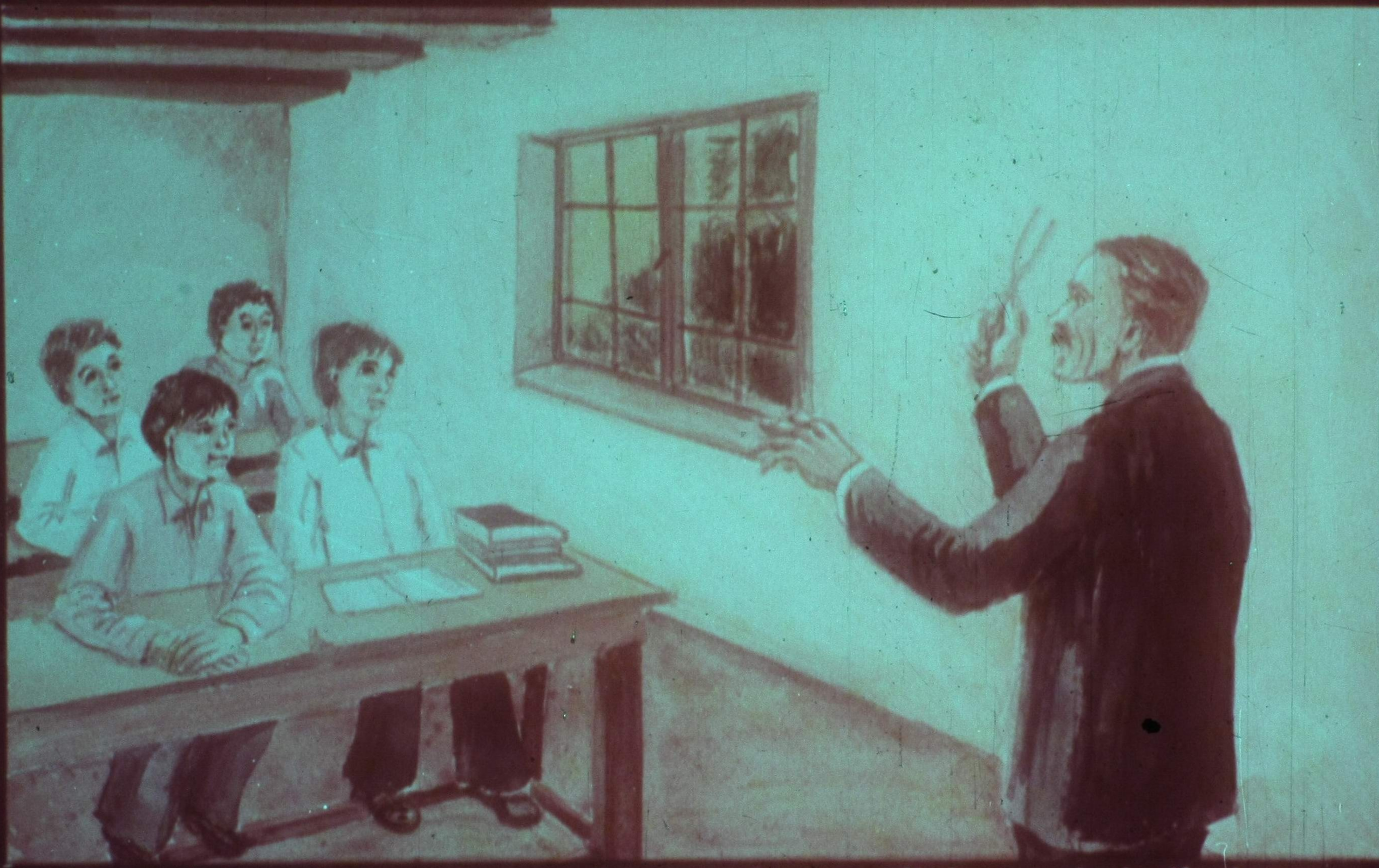

Cînd cîntam în cor lovea diapazonul de colţul catedrei, îl ducea repede la urechea dreaptă, şi ... dădea uşor tonul: laaaa!

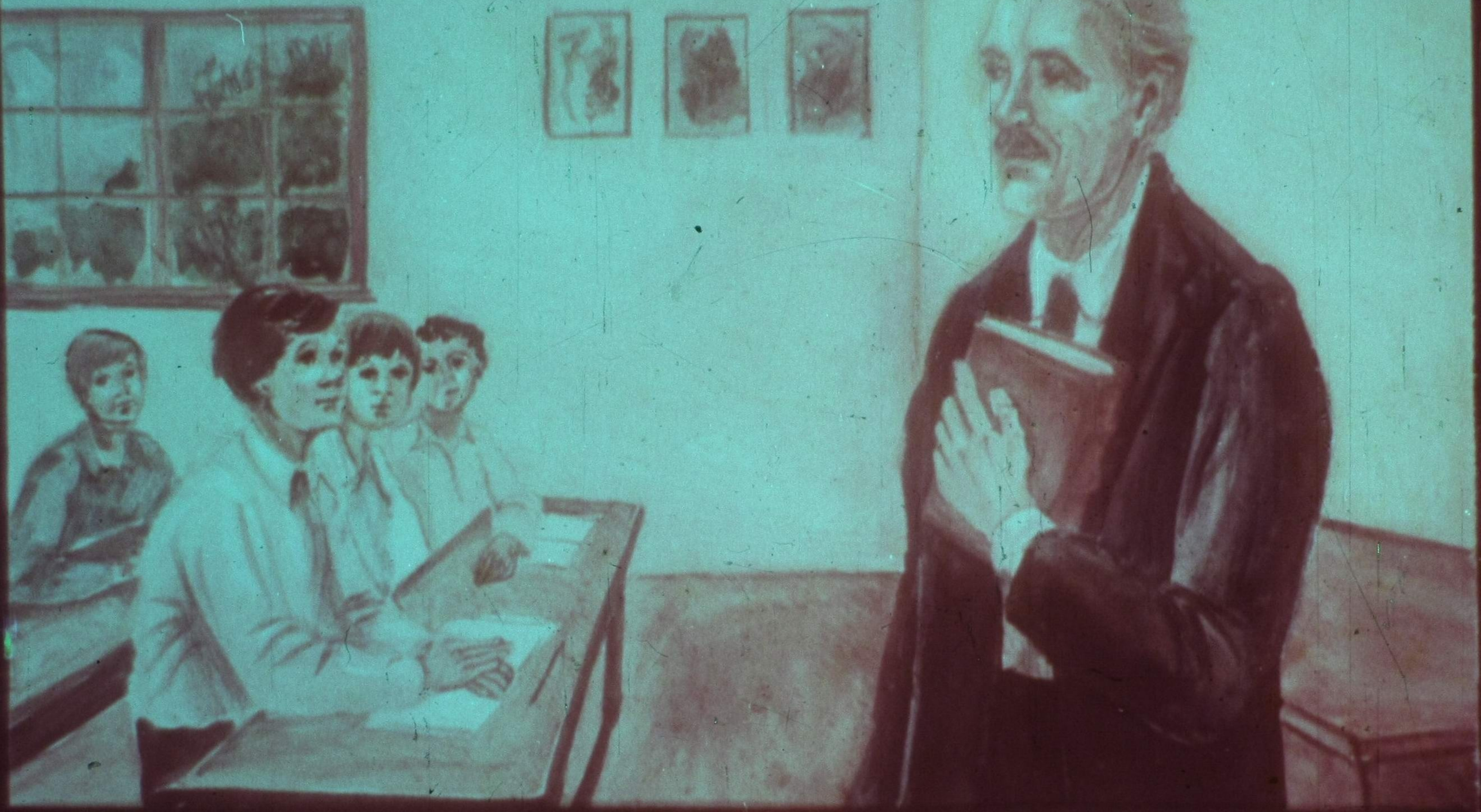

Cînd trebuia citeodată să ne citească din poveștile lui Creangă, ne privea întîi blînd, cu un zimbet liniștit, ținînd cartea la piept, în dreptul inimii.

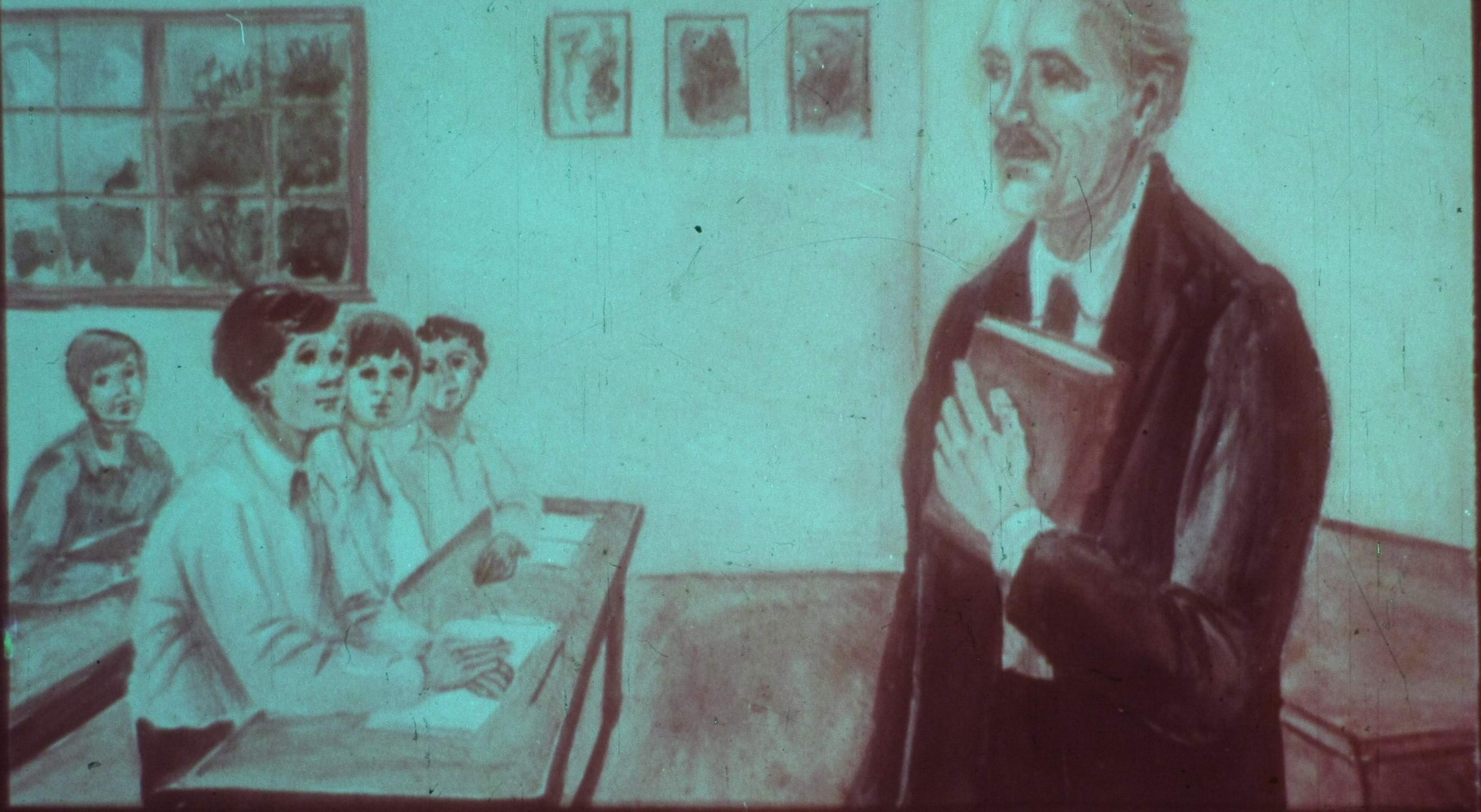

Cînd trebuia citeodată să ne citească din poveștile lui Creangă, ne privea întîi blînd, cu un zimbet liniștit, ținînd cartea la piept, în dreptul inimii.

Tu bagi de seamă că nu-ți vorbesc de gramatică și de aritmetică. Și nici nu-ți voi vorbi. Acestea se făceau bine; băieții invățau. după puterile lor; dar sînt niște lucruri așa de neînsemnate cînd le pui față în față cu învățătura cealaltă, sufletească, pe care ne-o da Domnu! Și ne-o da această învățătură nu pentru că trebuia, și pentru că i se plătea, dar pentru că avea un prisos de bunătate în el și pentru că în acest suflet era ceva din credința și din curățenia unui apostol.

Tu bagi de seamă că nu-ți vorbesc de gramatică și de aritmetică. Și nici nu-ți voi vorbi. Acestea se făceau bine; băieții invățau. după puterile lor; dar sînt niște lucruri așa de neînsemnate cînd le pui față în față cu învățătura cealaltă, sufletească, pe care ne-o da Domnu! Și ne-o da această învățătură nu pentru că trebuia, și pentru că i se plătea, dar pentru că avea un prisos de bunătate în el și pentru că în acest suflet era ceva din credința și din curățenia unui apostol.

Într-o bună zi, iată că intră pe poarta ogrăzii doi străini. Băieţii în clasă erau cu monitorii, Domnu, în grădină, priveghea la descărcatul unui car cu fîn.

Într-o bună zi, iată că intră pe poarta ogrăzii doi străini. Băieţii în clasă erau cu monitorii, Domnu, în grădină, priveghea la descărcatul unui car cu fîn.

Domnu Trandafir se uită la străini.

— Mă rog, ce doriți dumneavoastră?

— Apoi, dacă ești bun ... am vrea să vedem școala ...

Domnu Trandafir se uită la străini.

— Mă rog, ce doriți dumneavoastră?

— Apoi, dacă ești bun ... am vrea să vedem școala ...

lar unul din ei:

— Mă rog, fii bun și fă o lecție ... Și Domnu face o lecție, uite așa, cum o făcea el totdeauna ...

lar unul din ei:

— Mă rog, fii bun și fă o lecție ... Și Domnu face o lecție, uite așa, cum o făcea el totdeauna ...

Orășenii îl întreabă iar, dar cu glasurile cu totul schimbate și cu o altă lumină în ochi, de unde-i, și la ce școală a învățat, cum își petrece viața.

Orășenii îl întreabă iar, dar cu glasurile cu totul schimbate și cu o altă lumină în ochi, de unde-i, și la ce școală a învățat, cum își petrece viața.

Unul scoate ceasul; altul, cu un ton de respect, spune ceva.

Unul scoate ceasul; altul, cu un ton de respect, spune ceva.

Iar Domnu Trandafir întreabă tainic:

— Mă rog, domnule, ... cu cine am onoarea?

— Eu? ... sînt inspectorul cutare ...

Iar Domnu Trandafir întreabă tainic:

— Mă rog, domnule, ... cu cine am onoarea?

— Eu? ... sînt inspectorul cutare ...

— Dar celălalt domn? ...

— Celălalt e domnul ministru!

— Ei, știi că ai haz!

— Dumneata crezi că glumesc?

— Dar celălalt domn? ...

— Celălalt e domnul ministru!

— Ei, știi că ai haz!

— Dumneata crezi că glumesc?

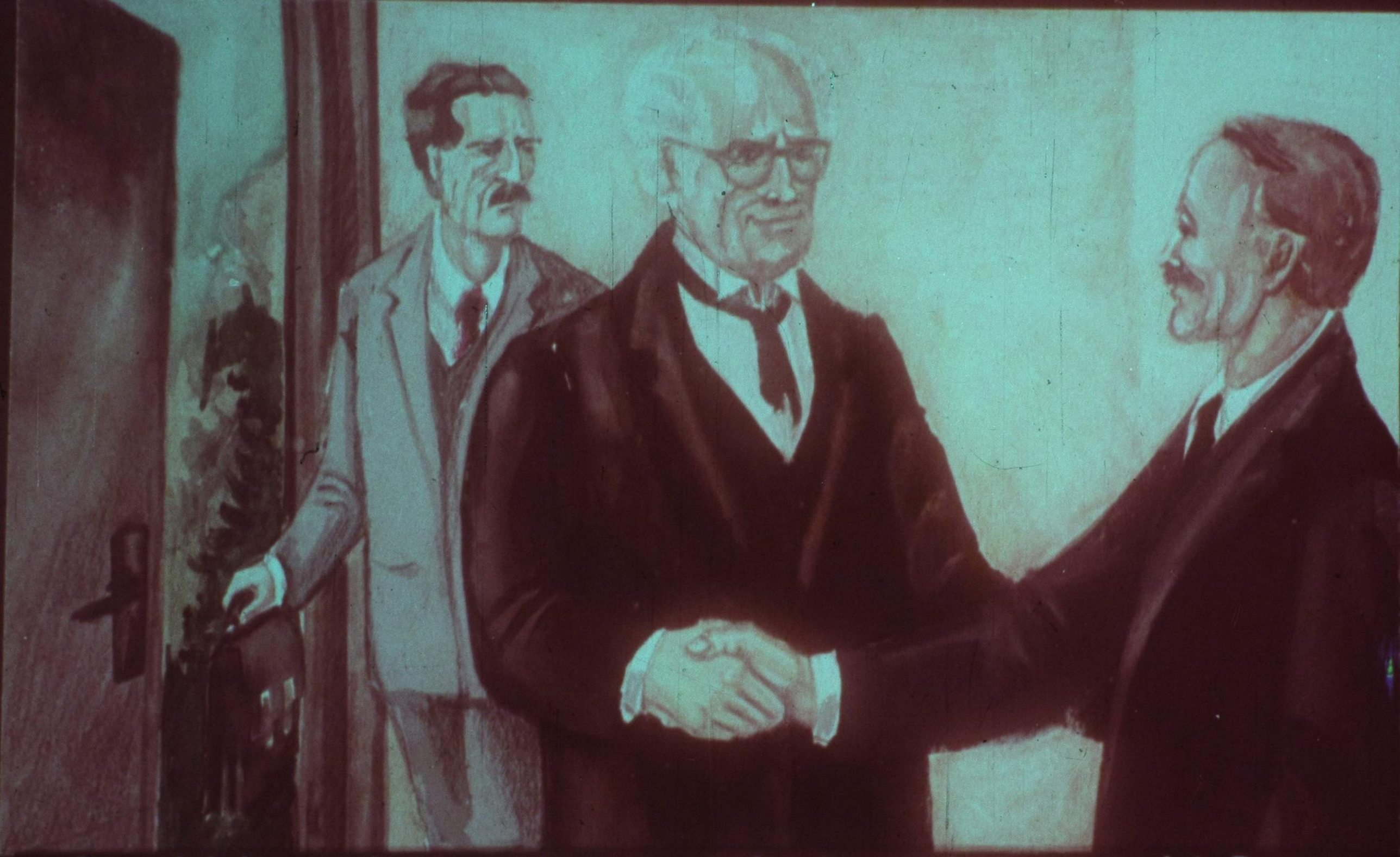

Și celălalt străin se întoarce, zîmbește, scutură mîna lui Domnu Trandafir și-l felicitează. Și pleacă amîndoi.

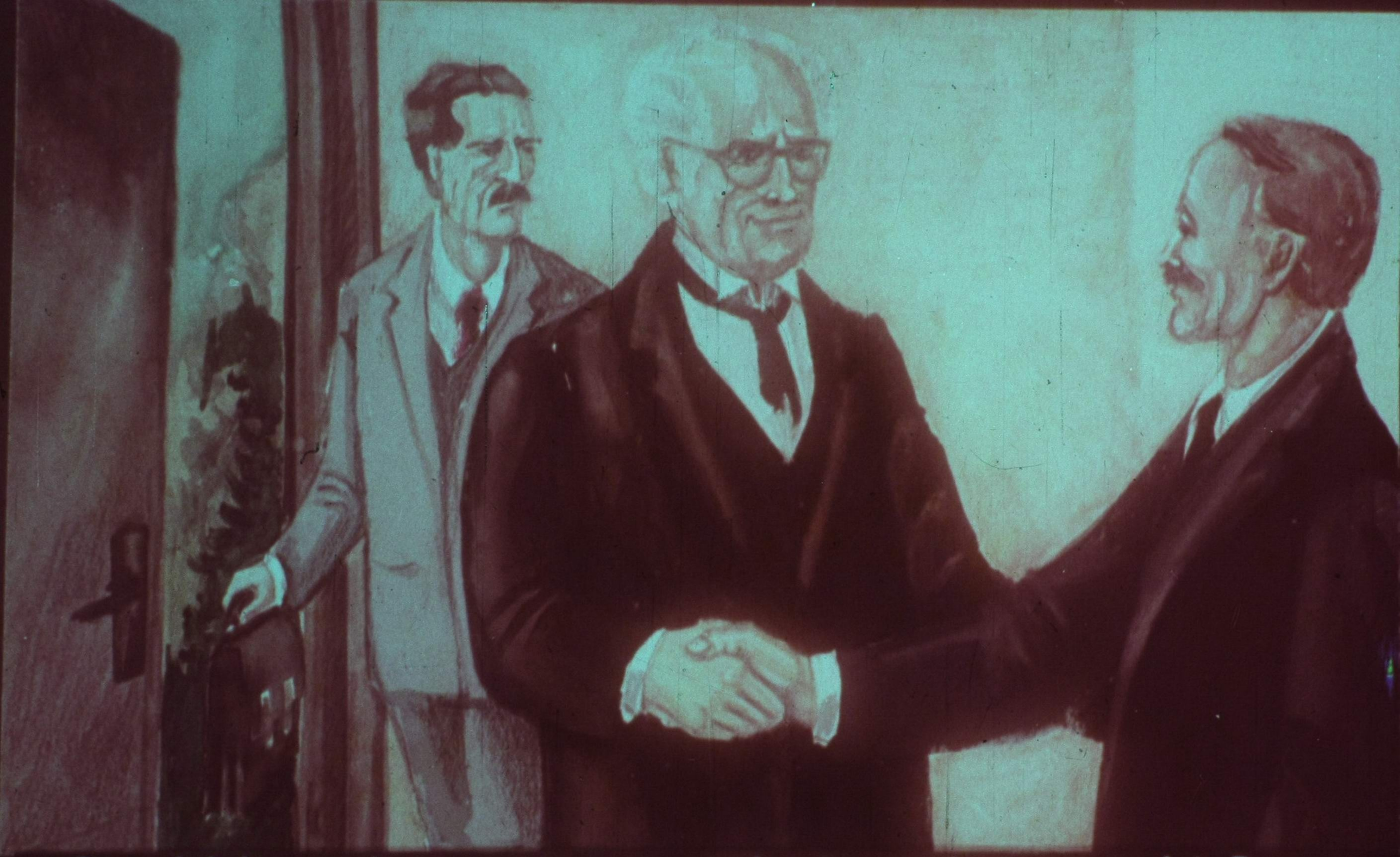

Și celălalt străin se întoarce, zîmbește, scutură mîna lui Domnu Trandafir și-l felicitează. Și pleacă amîndoi.

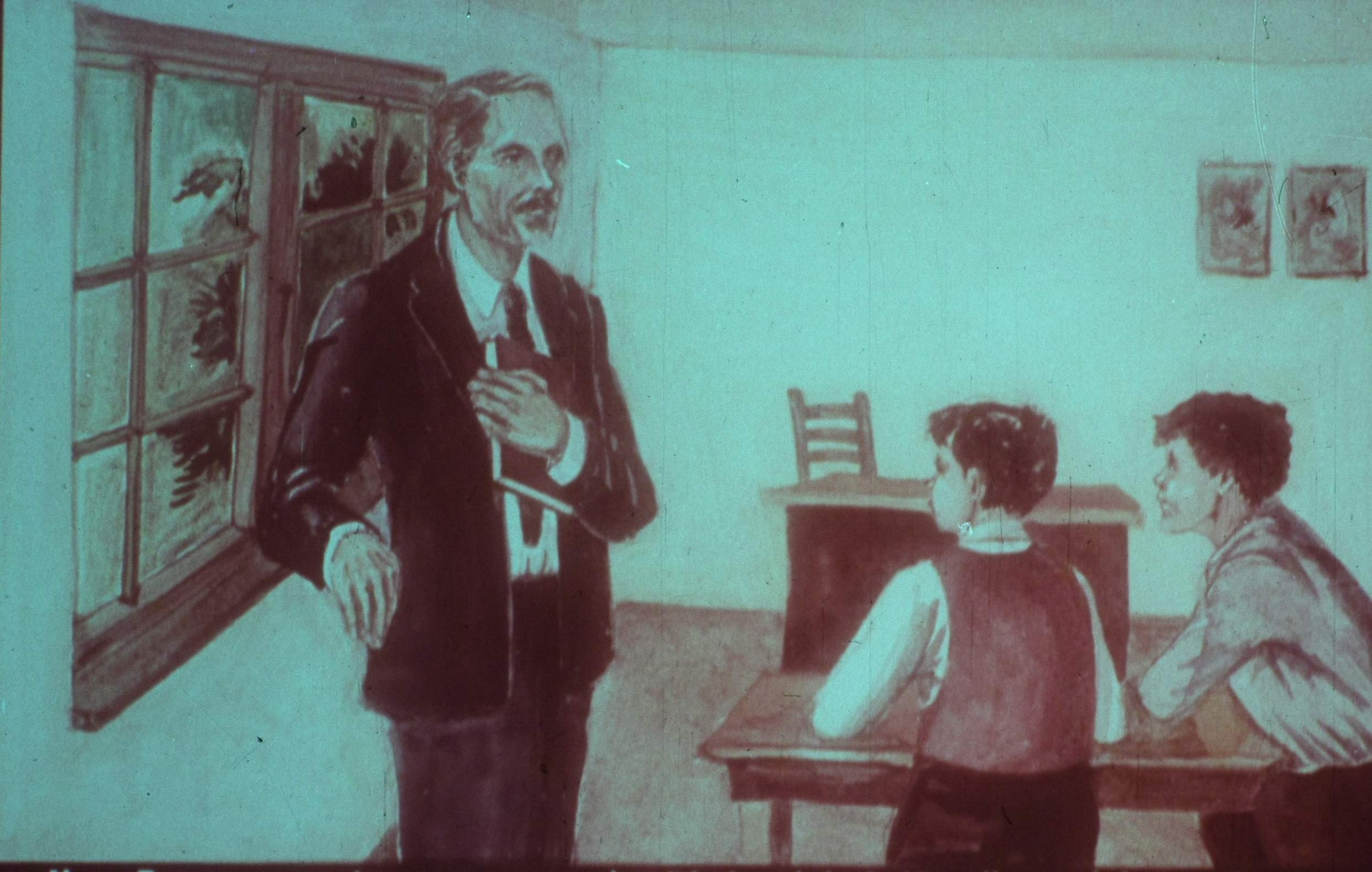

Nu, Domnu nostru nu ne-a învățat niciodată din pricină că se temea de cei mari. Îi era drag să ne învețe și parcă eram copiii lui .

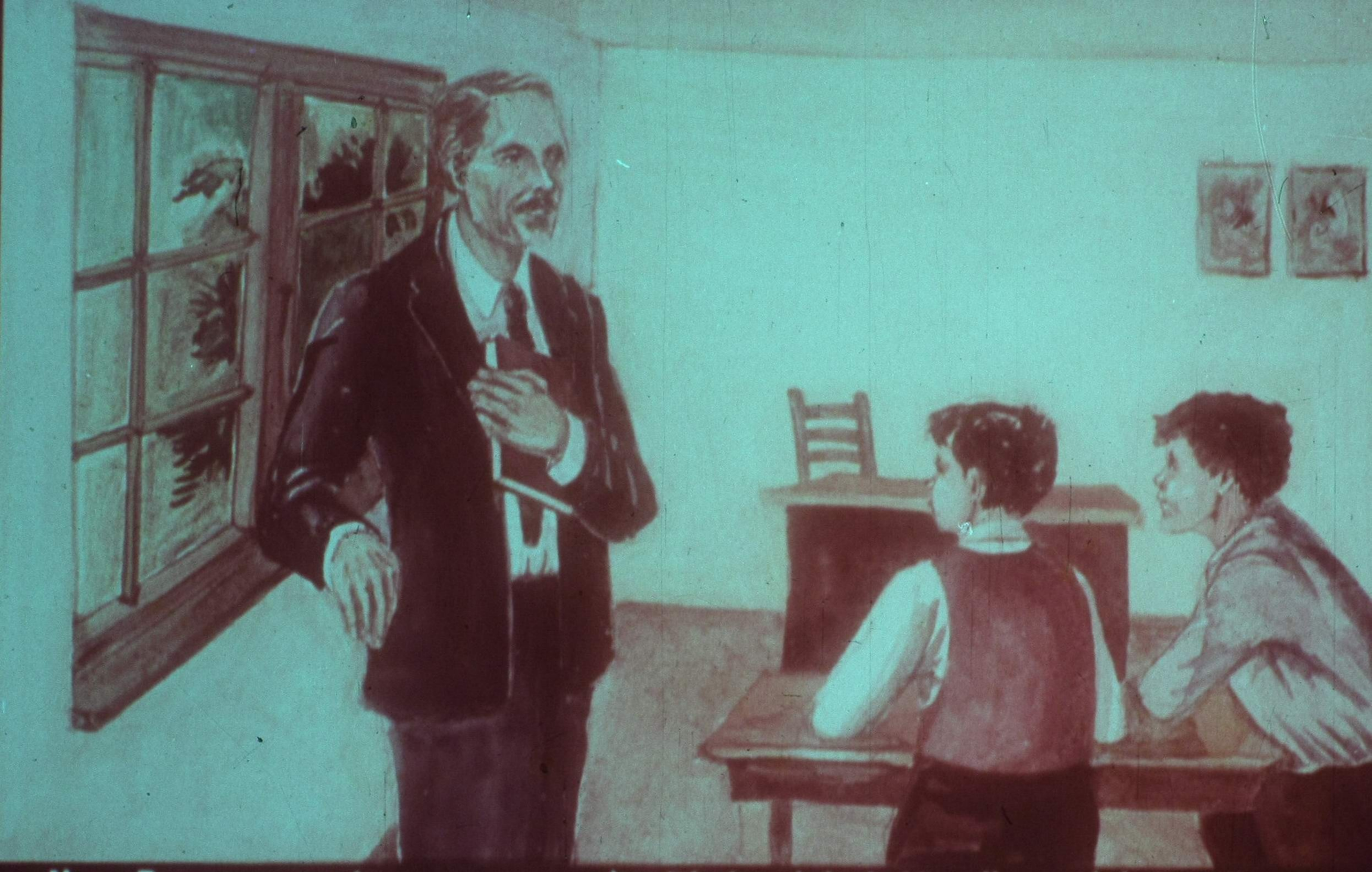

Nu, Domnu nostru nu ne-a învățat niciodată din pricină că se temea de cei mari. Îi era drag să ne învețe și parcă eram copiii lui .

... ce zarvă a fost, cind s-a zvonit că pe Domnu are să-l mute peste Siret ... și toți băieții am luat o hotărire mare, să ne ducem și noi cu Domnu ...

... ce zarvă a fost, cind s-a zvonit că pe Domnu are să-l mute peste Siret ... și toți băieții am luat o hotărire mare, să ne ducem și noi cu Domnu ...

Dar Domnu nu s-a dus nicăieri; a rămas acolo și în pămîntul nostru l-au și îngropat.

Dar Domnu nu s-a dus nicăieri; a rămas acolo și în pămîntul nostru l-au și îngropat.

Băieţii învaţă într-o clădire nouă ... dar eu m-am dus să văd locul gol unde a fost o odaie scundă ... În locul acela odată a trăit un OM."

Băieţii învaţă într-o clădire nouă ... dar eu m-am dus să văd locul gol unde a fost o odaie scundă ... În locul acela odată a trăit un OM."

SFÎRȘIT

reeditare 1987

SFÎRȘIT

reeditare 1987